

Sygn. akt II Ka 192/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Adamski

Sędziowie : SO Marek Podwójniak (ref.)

SR (del.) Magdalena Śliwińska

Protokolant: sekr. sąd. Monika Szukalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Elżbiety Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 05 października 2016 r.

sprawy **S. N. (1)**

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 27 maja 2016 r. wydanego w sprawie II K 830/15

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 § 1 k.p.k.:

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) uchyla zawarte w punkcie:

- 1 rozstrzygnięcie o wymierzeniu skazanemu S. N. (1) łącznej kary 2 (dwa) lat i 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności oraz łącznej kary 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w wyrokach wskazanych w punktach III i IV oraz w wyroku wskazanym w punkcie X – podpunkty X a i X f,

- 2 rozstrzygnięcie o wymierzeniu skazanemu S. N. (1) łącznej kary 1 (jeden) roku pozbawienia wolności oraz łącznej kary 160 (sto sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w wyrokach wskazanych w punktach VI oraz w punkcie X – podpunkty X b, X h, X i, X j,

b) na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U poz. 396 z 2015 roku) w miejsce jednostkowych kar :

- pozbawienia wolności wymierzonych w wyrokach wskazanych w punktach III i IV orzeka wobec S. N. (1) jedną łączną karę 2 (dwa) lat i 2(dwa) miesięcy pozbawienia wolności,

- pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzonych w wyrokach wskazanych w punktach VI i w punkcie X – podpunkty X a, X b, X f, X h, X i i X j orzeka wobec S. N. (1) jedną łączną karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności oraz jedną łączną karę 160 (sto sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

a) w punkcie 5 zapis: „uznaje wyroki opisane w punktach III, IV, VI, VII, IX a także X co do podpunktów od X a do X r za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym co do kar pozbawienia wolności i grzywny, w pozostałym zakresie uznaje te wyroki za podlegające odrębnemu wykonaniu ” zastępuje sformułowaniem: „uznaje wyroki opisane w punkcie III co do kary pozbawienia wolności oraz w punktach IV, VI, VII, IX a także w punkcie X – podpunkty Xa, Xb, Xc, Xd, Xe, Xf, Xg, Xh, Xi, Xj, Xk, Xl, Xm, Xn, Xo, Xp, Xq, Xr co do kar pozbawienia wolności oraz kar grzywny za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym a w pozostałym zakresie uznaje te wyroki za podlegające odrębnemu wykonaniu”,

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. O. kwotę 120,00 (sto dwadzieścia 00/100) złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w kwocie 27,60 (dwadzieścia siedem 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej S. N. (1) w postępowaniu odwoławczym z urzędu,
3. zwalnia S. N. (1) od zapłaty poniesionych w postępowaniu odwoławczym wydatków obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt II Ka 192/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym wydanym w sprawie II K 830/15 Sąd Rejonowy w Sieradzu wymierzył skazanemu S. N. (1):

1. na podstawie art. 85, art. 86 § 1, 2 oraz art. 91 § 2 ustawy z dnia 06 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. nr 88 poz. 553 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w wyrokach:

a) Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 roku w sprawie II K 22/06 za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 k.k. popełniony 18.09.2005 r.,

b) Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 30 stycznia 2007 roku w sprawie II K 333/06 za czyny:

- wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od maja do 21.08.2006 r.,
- wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 k.k. popełniony w okresie od lipca 2006 r. do 21/22.08.2006 r.,

a) Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 roku w sprawie II K 181/15 za czyny:

- wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 09.10.2006 r. do 07.02.2007 r.,
- wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 04.11.2006 r. do 07.02.2007r.,

łączną karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną karę 80 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 20 złotych,

1. na podstawie art. 85, art. 86 § 1 i 2 ustawy z dnia 06 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015

roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w wyrokach:

a) Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 28 października 2009 roku w sprawie II K 687/09 za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. dokonany 15.04.2009 r.,

b) Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 roku w sprawie II K 181/15 za czyny:

- wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od 13.04.2007 r. do 29.12.2008 r.,
- wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. dokonany w okresie od 24.10.2008 r. do 27.11.2008 r.,
- wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. dokonany w okresie od 09.10.2007r. do 19.06.2008 r.,
- wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 16.09.2008 r. do 14.10.2008 r.,

łącznie karę 1 roku pozbawienia wolności oraz łączną karę 160 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

1. na podstawie art. 85, art. 86 § 1 i 2 ustawy z dnia 06 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w wyrokach:

a) Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 19 kwietnia 2013 roku w sprawie II K 1209/12 za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. dokonany 06.02.2012 r.,

b) Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 listopada 2014 roku w sprawie VII K 183/14 za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. dokonany w marcu 2013 r.,

c) Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 roku w sprawie II K 181/15 za czyny wyczerpujące dyspozycję:

- art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresach od 09.10.2007 r. do 19.06.2008 r. i od 01.01.2009 r. do 31.12.2009 r.,
- art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01.01.2009 r. do 31.12.2009 r.,
- art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresach od 03.03.2011 r. do 27.04.2011 r. i od 8.12.2011 r. do 4.04.2012 r.,
- art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 13.04.2007 r. do 31.12.2009 r.,
- art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 12.04.2007 r. do 31.12.2009 r.,
- art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 03.03.2011r. do 27.04.2011 r.,

- art. 62 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 29.12.2010 r. do 11.03.2011 r.,
- art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 18.06.2010 r. do 20.07.2010 r.,
- art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 20.07.2010 r. do 27.07.2010 r.,
- art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 27.07.2010 r. do 29.12.2010 r.,
- art. 62 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 27.07.2010 r. do 29.12.2010 r.,
- art. 62 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 29.02.2010 r. do 16.06.2010 r.,

łącznie karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną karę 110 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 20 złotych.

Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar z wyroków:

- Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 11 marca 2005 roku w sprawie VII K 30/05,
- Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 14 listopada 2006 roku w sprawie II K 350/06,
- Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 16 kwietnia 2009 roku w sprawie II K 149/08,
- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 27 stycznia 2014 roku w sprawie VII K 436/13,
- Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 roku w sprawie II K 181/15 w części odnoszącej się do kary wymierzonej za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 k.k. oraz art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od listopada 2013 r. do 24.12.2013 r.,

Równocześnie uznano wyroki:

- Sądu Rejonowego w Łasku wydany w sprawie II K 22/06,
- Sądu Rejonowego w Łasku wydany w sprawie II K 333/06,
- Sądu Rejonowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 687/09,
- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wydany w sprawie II K 183/14,
- Sądu Rejonowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 181/15 (za wyjątkiem skazania za czyn, co do którego postępowanie o wyrok łączny zostało umorzone),

za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym w zakresie kar pozbawienia wolności i grzywny stwierdzając, że w pozostałym zakresie wyroki te podlegają odrębnemu wykonaniu. Rozstrzygnięto też o poniesionych wydatkach zwalniając od ich zapłaty.

Opisany wyrok łączny zaskarżony został przez S. N. (1), który w złożonej apelacji zarzucił mu:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę co dotyczy kar grzywny poprzez przyjęcie, że skazany jest w posiadaniu środków finansowych,
- naruszenie prawa materialnego poprzez niezastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych łącznych (w punktach 2 i 3) kar pozbawienia wolności,
- rażąco niewspółmierność orzeczonych kar,

Według skazanego skarżony wyrok zapadł z naruszeniem obowiązujących przepisów, co w konsekwencji doprowadziło do „wydania niesprawiedliwego orzeczenia”. Ferując wyrok łączny nie zwrócono uwagi na jego sytuację finansową (co dotyczy wymierzonych kar grzywny) w tym zwłaszcza na obciążające go zabezpieczenia alimentacyjne. Równocześnie S. N. podkreślił, że „część uprzednio stosowanych” środków probacyjnych była skuteczna, co daje podstawę do warunkowego zawieszenia wymierzonych mu kar pozbawienia wolności. Odniósł się również do swojego postępowania, kiedy to ujawnił szereg przestępstw oraz ich sprawców, pośród jakich to czynów były i takie, których sam nie dokonywał. Jak to ujął skazany, obecnie jest „innym człowiekiem, który ukształtował swoją osobowość i który nie popełnia przestępstw i żyje zgodnie z prawem”. Wedle S. N. (1) wcześniejsze potraktowanie go przy sankcjonowaniu przypisanych mu przestępstw (dotyczy to wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanego w sprawie II K 181/15) w ramach instytucji z art. 60 k.k. nie może skutkować brakiem określonego dobrodziejstwa wynikającego z jego zastosowania przy wymierzaniu kary łącznej w ramach wyroku łącznego. Odmienne podejście spowoduje zaprzestanie przez niego „z organami ścigania”. W oparciu o tak przedstawione zarzuty skazany wniósł o wymierzenie mu:

- w miejsce orzeczonej w punkcie 1 kary – kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności,
- w miejsce orzeczonej w punkcie 2 kary – kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- w miejsce orzeczonej w punkcie 3 kary – kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności,

i w odniesieniu do punktów 2 i 3 zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania tych kar pozbawienia wolności. Również postulował on znaczne „zmniejszenie” orzeczonych wobec niego kar grzywny. S. N. (1) dodał przy tym: „Jeśli ten wyrok ma pozostać w mocy, to niech Sąd II inst. cofnie mi go do pierwotnego stanu, bo ja nie chcę takiego wyroku łącznego jaki mi zrobił Sąd I inst.”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie jedynie w niewielkiej części i to nie z powodów zakreślonych głównie w tym środku odwoławczym. Skutkuje to wzruszeniem zaskarżonego wyroku, ale nie – przy zachowaniu wymogów z art. 434 § 1 k.p.k. – w zakresie postulowanym w tym środku odwoławczym. Przede wszystkim wydanie orzeczenia reformacyjnego to efekt stwierdzonych uchybień w sferze prawa materialnego, jakie miały wpływ na treść ferowanego przez Sąd Rejonowy w Sieradzu rozstrzygnięcia.

Na wstępie zaznaczyć należy, że słusznie organ meriti zagadnienie orzekania kary łącznej (kar łącznych) w ramach wyroku łącznego rozważył przez pryzmat regulacji zawartej w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396 z 2015 roku), w świetle której przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem 1 lipca 2015 roku. Ostatnie bowiem skazanie S. N. (1) miało miejsce 18 maja 2015 roku w sprawie II K 181/15 Sądu Rejonowego w Sieradzu. Również rację należy przyznać temu sądowi, gdy orzekając karę łączną stosował się do wymogów zawartych w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku (aczkolwiek z dostrzeżonymi w postępowaniu odwoławczym błędami, jakie wymagały wydania orzeczenia zmieniającego zaskarżony wyrok), wedle których zawarty w tym przepisie zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do chronologicznie pierwszego wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (za: mającą moc zasady prawnej uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. – I KZP 36/04 – OSNKW 2005/2/13). Stanowi to odejście od

interpretacji „konfiguracyjnej” zbiegu przestępstw i kary łącznej, która jest zdecydowanie bardziej elastyczna, dająca sądowi szerokie możliwości kształtowania wymiaru kary łącznej. W aspekcie indywidualizacji wymiaru kary i możliwie jak najlepszego jej ukształtowania w momencie orzekania o karze łącznej w tym zwłaszcza w wyroku łącznym jest ewidentna. Jednakże ustawodawca nie przewidział „zbiegu kar” podlegających wykonaniu, ale zbieg „przestępstw” i jego następstwo w postaci „kary łącznej”. Przyjęta wykładnia restryktywna nie daje swobody w doborze wyroków podlegających łączeniu, a w istocie łączenie kar jednostkowych wymierzonych nimi za poszczególne przestępstwa.

Odpowiednie stosowanie reguł kary łącznej (w ramach wyroku łącznego) wymaga przedstawienia wszystkich dotychczasowych skazań S. N. (1) w tym także dotyczących orzekania kar łącznych w wyrokach łącznych. Wymieniony był karany:

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 29 grudnia 2004 roku w sprawie VII K 346/03 za przestępstwo określone w art. 157 § 1 k.k. popełnione w dniu 10.04.2003 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat i karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych – postanowieniem Sądu Rejonowego w Łasku z 25.05.2007 r. w sprawie VII Ko 325/07 zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,

b) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 25 stycznia 2005 roku w sprawie VII K 515/04 za przestępstwo określone w:

- art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 4. na 5.06.2004 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę – na podstawie art. 33 § 2 k.k. – 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,
- art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełnione w II połowie maja 2004 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę – na podstawie art. 33 § 2 k.k. – 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

w miejsce których to kar orzeczono jedną łączną karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz jedną łączną karę 80 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych – postanowieniem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 25 maja 2007 roku w sprawie VII K 324/07 zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 11 marca 2005 roku w sprawie VII K 30/05 za przestępstwo określone w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 19.09.2004 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

b) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 11 maja 2005 roku w sprawie II K 267/04 za przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 12. na 13.08.2004 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat – postanowieniem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 31 lipca 2007 roku w sprawie II Ko 183/07 zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,

c) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie II K 337/05 za przestępstwa określone w:

- art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 04 lipca 2005 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 05 lipca 2005 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 26. na 27.08.2005 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- art. 158 § 1 k.k. popełnione w dniu 15.09.2005 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 15.09.2005 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- art. 158 § 1 k.k. popełnione w dniu 15.09.2005 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 22.10.2005 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar orzeczono jedną łączną karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat – postanowieniem Sądu Rejonowego w Łasku z 14 czerwca 2006 roku w sprawie II Ko 282/06 zarządzono wykonania warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności,

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 11 października 2006 roku w sprawie II K 325/06 za przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2005 r. do 21.02.2006 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat,

b) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 14 listopada 2006 roku w sprawie VII K 350/06 za przestępstwo określone w art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od 12.04.2006 r. do 28.04.2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c) wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 15 grudnia 2006 roku w sprawie II K 13/06 za przestępstwa określone w:

- art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 01.10.2005 r.,
- art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 08.10.2005 r.,

ujęte w ramy ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 30 stycznia 2007 roku w sprawie II K 333/06 za przestępstwa określone w:

- art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od 20 do 22.05.2006 r.,
- art. 279 § 1 k.k. popełnione w maju 2006 r.,
- art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od 19 do 21.08.2006 r.,

ujęte w ramy ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 20 na 21.05.2006 r.,
- art. 278 § 1 k.k. popełnione w lipcu 2006 r.,

ujęte w ramy ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar orzeczono jedną karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 06 lutego 2008 roku w sprawie II K 137/06 za przestępstwo określone w:

- art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od sierpnia do października 2005 r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 200 stawek dziennych grzywny,
- art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w sierpniu 2005 roku w na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- art. 291 § 1 k.k. popełnione we wrześniu 2005 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- art. 62 ust. 3 w zw. z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione we wrześniu 2005 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar orzeczono jedną łączną karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 roku w sprawie II K 22/06 za przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 18.09.2005 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b) wyrokiem Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 26 czerwca 2007 roku w sprawie II K 265/06 za przestępstwa określone w:

- art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. ujęte w ramy ciągu przestępstw popełnione w okresie od 8.11.2005 r. do 31.12.2005 r.,
- art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 24.12.2005 r.

na łączną karę 2 lat pozbawienia wolności,

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 16 kwietnia 2009 roku w sprawie II K 149/08 za przestępstwo określone w art. 158 § 1 k.k. popełnione w dniu 06.02.2005 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat – postanowieniem Sądu Rejonowego w Łasku z 19.05.2011 r. w sprawie II Ko 1479/10 zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,

b) wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 28 października 2009 r. w sprawie II K 687/09 za przestępstwo określone w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 15.04.2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

c) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 15 grudnia 2011 roku w sprawie II K 55/11 za przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

d) wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 19 kwietnia 2013 roku w sprawie II K 1209/12 za przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 06 lutego 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

e) wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 27 stycznia 2014 roku w sprawie II K 436/13 za przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 11.06. do 13.09.2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

f) wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 kwietnia 2014 roku w sprawie II K 183/14 za przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w marcu 2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

g) wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 18 maja 2015 roku w sprawie II K 181/15 za przestępstwa określone w:

1. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 09.10.2006 r. do 07.02.2007 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

2. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii z w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 p 1 k.k. popełnione w okresie od 13.04.2007 r. do 29.12.2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,

3. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 9.10.2007 r. do 19.06.2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
4. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 1.01.2009 r. do 31.12.2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,
5. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 03.03.2011 r. do 27.04.2011 r. i od 8.12.2011 r. do 4.04.2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
6. art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od 4.11.2006 r. do 7.02.2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,
7. art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 13.04.2007 r. do 31.12.2009 r. na karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych,
8. art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełnione w okresie od 24.10.2008 r. do 27.11.2008 r. na karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
9. art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 9.10.2007 r. do 19.06.2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
10. art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 16.09.2008 r. do 14.10.2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
11. art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od 12.04.2007 r. do 31.12.2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
12. art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od 03.03.2011 r. do 27.04.2011 r. i od 08.12.2011 r. do 04.04.2012 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
13. art. 62 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od 29.12.2010 r. do 1.03.2011 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
14. art. 62 ust. 1 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od 18.06.2010 r. do 20.07.2010 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
15. art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od 20.07.2010 r. do 27.07.2010 r. na karę 20 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,

16. art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 27.07.2010 r. do 29.12.2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,

17. art. 62 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,

18. art. 62 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od 29.02.2010 r. do 16.06.2010 r. na karę 20 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,

19. art. 286 § 1 k.k. oraz art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od listopada 2013 r. do 24.12.2013 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,

w miejsce których to kar orzeczono jedną łączną karę 1 roku pozbawienia wolności oraz jedną łączną karę 200 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Nadto wobec S. N. (1) wyrokami łącznymi orzekano kary łączne:

A. wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 24/08 w dniu 24.06.2008 r. skazanemu wymierzono:

- jedną łączną karę 7 lat pozbawienia wolności w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawie:
- II K 337/05 Sądu Rejonowego w Łasku,
- II K 13/06 Sądu Okręgowego w Sieradzu,
- II K 137/06 Sądu Rejonowego w Łasku,
- II K 265/06 Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli,
- jedną łączną karę 200 stawek dziennych grzywny w miejsce kar grzywny orzeczonych w sprawie:
- II K 337/05 Sądu Rejonowego w Łasku,
- II K 137/06 Sądu Rejonowego w Łasku,

A. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku wydanym w sprawie II K 206/08 w dniu 17.02.2009 r. skazanemu wymierzono:

- jedną łączną karę 2 lat pozbawienia wolności oraz jedną łączną karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w sprawie:
- VII K 346/03 Sądu Rejonowego w Łasku,
- VII K 515/04 Sądu Rejonowego w Łasku,
- VII K 30/05 Sądu Rejonowego w Łasku,
- II K 267/04 Sądu Rejonowego w Łasku,

A. wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 15/13 w dniu 02 lipca 2013 r. wymierzono skazanemu (po rozwiązaniu kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny i rozstrzygnięć z tym związanych orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 24/08):

- jedną łączną karę 7 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawie:
- II K 337/05 Sądu Rejonowego w Łasku,
- II K 13/06 Sądu Okręgowego w Sieradzu,
- II K 137/06 Sądu Rejonowego w Łasku,
- II K 265/06 Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli,
- II K 55/11 Sądu Rejonowego w Łasku,
- jedną łączną karę 2 lat pozbawienia wolności w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawie:
- VII K 346/03 Sądu Rejonowego w Łasku,
- VII K 515/04 Sądu Rejonowego w Łasku,
- II K 267/04 Sądu Rejonowego w Łasku,
- jedną łączną karę 200 stawek dziennych grzywny w miejsce kar grzywny orzeczonych w sprawie:
- VII K 346/03 Sądu Rejonowego w Łasku,
- VII K 30/05 Sądu Rejonowego w Łasku.

Jednocześnie podkreślić należy, że postanowieniem z dnia 17 września 2015 roku wydanym w sprawie II K 52/13 Sąd Okręgowy w Sieradzu na podstawie art. 572 k.p.k., a także art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 35 § 1 k.p.k.:

- a) umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego wobec S. N. (1) w zakresie kar jednostkowych orzeczonych 15 grudnia 2006 r. w sprawie II K 13/06 Sądu Okręgowego w Sieradzu oraz kar jednostkowych połączonych wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym 02 lipca 2013 roku w sprawie II K 15/13,
- b) w pozostałym zakresie stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sieradzu.

W takich uwarunkowaniach rozstrzygał organ I instancji w rozpatrywanej sprawie. Niewątpliwie przez pryzmat tych orzeczeń stwierdzić należy, że ten Sąd problematykę wydania wyroku łącznego – o czym była już mowa – musiał rozważyć w obrębie przepisu art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień 30.06.2015 r. Z tego też względu miał on możliwość odnieść się do dotychczasowych – poza nadal obowiązującym wyrokiem łącznym wydanych w sprawie II K 15/13 Sądu Okręgowego w Sieradzu – skazań S. N. (1) z zachowaniem regulacji prawnych funkcjonujących do tego czasu.

W takim ujęciu zagadnienia nie można uznać za pozostające w zgodzie z tymi przepisami prawa materialnego rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego wyroku. Punktem odniesienia winien tu być najwcześniej zapadły wyrok z dnia 30 stycznia 2007 roku (w sprawie II K 333/06 Sądu Rejonowego w Łasku). Data ta wyznacza możliwość orzekania kary łącznej (w ramach wyroku łącznego) co do przestępstw popełnionych do tego czasu. Z tego też względu

nie może być akceptowany stan, w którym wymierza się karę łączną odnośnie kar za czyny, jakie miały miejsce w późniejszym okresie. Tymczasem oprócz przypisanych skazanemu przestępstw:

- wyrokiem z 13.02.2007 r. (w sprawie II K 22/06 Sądu Rejonowego w Łasku) popełnionego 21.08.2006 r.,
- wyrokiem z 30.01.2007 r. (w sprawie II K 333/06 Sądu Rejonowego w Łasku) popełnionych w okresach od maja do 21.08.2006 r. i od lipca 2006 r. do 21/22.08.2006 r.,

tym orzeczeniem wymierzono karę łączną co do sankcji określonych w wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu (w sprawie II K 181/15) z 18.05.2015 r. za przestępstwa popełnione w okresach: od 9.10.2006 r. do 07.02.2007 r. i od 4.11.2006 r. do 07.02.2007 r. Stanowi to bez cienia wątpliwości naruszenie reguł prawa materialnego mające wpływ na treść orzeczenia. Przez to wymaga wydania w postępowaniu odwoławczym zmieniającego dotychczasowe rozstrzygnięcie. Z tego też powodu – mając przy tym na uwadze stronę procesu kwestionującą wyrok łączny – orzeczenie to zmieniono w ten sposób, że uchylono zawarte w punkcie 1 rozstrzygnięcie o wymierzeniu S. N. kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz łącznej kary 80 stawek dziennych grzywny w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w podanych powyżej wyrokach. Podobnego rozstrzygnięcia wymaga punkt 2 zaskarżonego wyroku, dla którego granicznym – co do możliwości orzekania kary łącznej – jest wyrok wydany w sprawie II K 687/09 Sądu Rejonowego w Sieradzu w dniu 28 października 2009 roku. Powoduje konieczność połączenia węzłem kary łącznej skazań, jakie nie mogą być objęte tego rodzaju karą w punkcie 1. Z tych też względów zasadnym staje się również uchylene zawartego w punkcie 2 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia, w świetle którego orzeczono wobec S. N. (1) karę łączną 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 160 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Powyższe rozważania skutkowały zmianą zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie przez Sąd odwoławczy nowych kar łącznych:

- jednej łącznej kary 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych w wyrokach wskazanych w punktach III (wyrok Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie II K 22/06) i IV (wyrok Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 30 stycznia 2007 roku w sprawie II K 333/06),
- jednej łącznej kary 1 roku pozbawienia wolności oraz jednej łącznej kary 160 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych w wyrokach wskazanych w punktach VI i X – podpunkty Xa, Xb, Xf, Xh, Xi, Xj.

Wymierzając kary łączne należało najpierw oznaczyć granice, w których kary te mogły być wymierzone przy zastosowaniu reguł z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396 z 2015 roku). Zgodnie z tym przepisem karę łączną wymierza się od najwyższej z kar wymierzonych za dane przestępstwo w wyroku podlegającym łączeniu do sumy kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, to jest do sumy kar wymierzonych w łączonych wyrokach, nie przekraczając 15 lat pozbawienia wolności.

Wydając wyrok łączny Sąd nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw i winie, lecz przede wszystkim powinien rozważyć przedmiotowo – podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz położyć nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara łączna ma odnieść w stosunku do skazanego, a także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy wydaniu wyroku łącznego uzasadnione jest uwzględnienie także okoliczności, które nastąpiły po wymierzeniu kar w sprawach prawomocnie osądzonych, a w tym zachowanie się skazanego w trakcie wykonywania kar, na co wskazuje choćby treść art. 571§1 kpk.

Zasadę absorpcji można zastosować, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliski związek, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, jak też gdy istnieją szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 03 stycznia 1997 roku wydany w sprawie II AKa 321/96 (Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8), w świetle którego zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana w szczególności, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bardzo bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów: bliskość czasowa ich popełnienia (najbliższy związek zachodzi gdy czyny popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), rodzaj naruszonego dobra prawnego (najbliższy związek występuje przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy (najbliższy związek przy podobnym sposobie działania). W aspekcie podmiotowym chodzi m.in. o motywby bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 października 2008 r. w sprawie II AKa 93/08, Prokuratura i Prawo - wkładka (...)). Przez związek podmiotowo – przedmiotowy rozumieć należy przede wszystkim podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację, czas i miejsce popełnienia każdego z nich (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 lipca 1992r., II AKr 117/92, KZS 1992/3-9/50).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie II K 22/06 skazano S. N. (1) na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 60 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, zaś wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 30 stycznia 2007 roku w sprawie II K 333/06 orzeczono wobec niego karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności (na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 sierpnia 2006 roku do 30 stycznia 2007 roku). Stosownie więc do wynikających z art. 86§1 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396), reguł wymierzona niniejszym wyrokiem łącznym kara winna się zawierać w granicach od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności (zasada absorpcji) do 4 lat pozbawienia wolności (zasada kumulacji). Wymierzając karę łączną Sąd Okręgowy w Sieradzu zastosował zasadę asperacji zbliżoną znacznie do zasady absorpcji, mając na uwagę przede wszystkim bliski związek przedmiotowy pomiędzy przestępstwami objętymi tą karą łączną, z których wszystkie były przestępstwami przeciwko mieniu. Jednakże, z uwagi na fakt iż opinia dotycząca jego zachowania w zakładzie karnym nie jest do końca pozytywna, a ponadto dopuszczenie się przez skazanego kolejnych przestępstw wykluczała możliwość zastosowania zasady pełnej absorpcji przy wymierzaniu skazanemu łącznej kary pozbawienia wolności (w pkt 1 ppkt b tiret 1 wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu). Ponadto łączeniu podlegają jedynie kary tego samego rodzaju, tym samym nie było możliwości połączenia kary grzywny orzeczonej w sprawie II K 22/06 Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 13 lutego 2007 r., bowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 30 stycznia 2007 roku w sprawie II K 333/06 orzeczono wobec S. N. (1) jeden rodzaj kary – karę pozbawienia wolności.

Z uwagi na wydane przez Sąd Okręgowy w Sieradzu orzeczenie reformatoryjne, nowym węzłem kary łącznej połączono także wyroki wskazane w punktach: VI i X – podpunkty Xa, Xb, Xf, Xh, Xi, Xj. Stosownie więc do wynikających z art. 86§1 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396), reguł wymierzona niniejszym wyrokiem łącznym kara winna się zawierać w granicach od 10 miesięcy pozbawienia wolności (zasada absorpcji) do 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (zasada kumulacji). Wymierzając karę łączną Sąd Okręgowy w Sieradzu zastosował zasadę asperacji zbliżoną znacznie do zasady absorpcji, mając na uwagę przede wszystkim bliski związek przedmiotowy pomiędzy przestępstwami objętymi tą karą łączną, z których niemal wszystkie były przestępstwami stypizowanymi w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, zaś jedno przestępstwem przeciwko mieniu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów. Jednocześnie biorąc pod uwagę iż czynów tych S. N. dopuścił się na przestrzeni niemal trzech lat oraz jego zmienne zachowanie w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności orzeczenie kary zgodnie z zasadą pełnej absorpcji byłoby nieuzasadnione. Odnosząc się natomiast do orzeczonej kary łącznej grzywny, to stosując opisane wyżej reguły należało orzec karę w granicach od 150 stawek dziennych grzywny do 400 stawek dziennych grzywny, przy czym wysokość stawki dziennej Sąd orzekając karę łączną ustala na nowo, nie przekraczając jednak najwyższej ustalonej poprzednio (art. 86 § 2 k.k.). W przedmiotowej sprawie orzeczono łączną karę 160 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych. Sąd tym samym zastosował niemal zasadę pełnej absorpcji, ustalając przy tym wysokość stawki dziennej na kwotę 20 złotych, która to kwota nie przekracza kwoty najwyższej ustalonej poprzednio. Przy tym należy zauważyć, że skazany

posiada środki finansowe na koncie, co zawarto w opinii o skazanym, a przy tym nie jest wykluczone, iż zostanie zatrudniony odpłatnie podczas pobytu w jednostce penitencjarnej.

Wydając orzeczenie w drugiej instancji Sąd Okręgowy w Sieradzu ustalając wymiary kar łącznych orzeczonych przedmiotowym wyrokiem wziął pod uwagę także kierunek środka odwoławczego pochodzącego od skazanego S. N. (1), który to wyrok Sądu I instancji zaskarżył w całości na swoją korzyść, co powodowało niemożność wydania orzeczenia na niekorzyść skazanego (art. 434 § 1 k.p.k.). Innymi słowy, wymierzone kary łączne nie mogły swoim wymiarem przekroczyć wymierzonych kar przez sąd I instancji. W rezultacie dokonane przez sąd odwoławczy zmiany spowodowały orzeczenie łącznie kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze.

Odnosząc się natomiast do zawartych w apelacji zarzutach, wskazać należy, iż żaden z nich nie zasługiwał na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należałoby odnieść się do zarzutu naruszenia prawa materialnego wskazanego, a konkretnie zarzutu naruszenia art. 69 § 1 i 2 k.k. do którego miało dojść poprzez niezastosowanie wobec skazanego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności. Zarówno w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie 01 lipca 2015 roku, jak i po niej, instytucja określona w art. 69 § 1 i 2 k.k. jest fakultatywnym uprawnieniem sądu. Sąd nie ma zatem obowiązku korzystania z tego dobrodziejstwa, a jedynie poddając analizie czynniki wymienione w § 2 może uznać zawieszenie kary pozbawienia wolności za zasadne – wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Podkreślić należy, iż obraza prawa materialnego nie polega na tym, że sąd nie zastosował jakiejś konstrukcji prawnej, jeżeli nie miał takiego obowiązku (Wyrok SN z 23 lipca 1974 r., V KR 212/74, OSNKW 1974, nr 12, poz. 233, LEX nr 18898). Ocena dokonana przez sąd meriti jest w tym zakresie w prawidłowa i w pełni aprobowana przez sąd odwoławczy. S. N. (1) był wielokrotnie skazywany, a stosowane środki probacyjne okazywały się nieskuteczne, takiej oceny nie może zmienić podniesiona w apelacji okoliczność, iż jedno ze skazań wobec S. N. uległo zatarciu. Ponadto na temat popełnionych czynów wypowiada się jedynie z umiarkowanym krytycyzmem, a w trakcie osadzenia w jednostce penitencjarnej był wielokrotnie karany dyscyplinarnie. Tym samym, jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności będzie odpowiednią nauką dla skazanego, pozwalającą na osiągnięcie celów kary.

Również za chybiony należy uznać zarzut rażącej niewspółmierności kary – art. 438 pkt 4 k.p.k. Z zarzutem tym wiązać należy także podniesioną przez skazanego w apelacji kwestię dotyczącą wymiaru grzywny i wysokości jednej stawki dziennej. Kwestionowanie przez skarżącego wymiaru grzywny z uwagi na nieprawidłową ocenę zawartych w art. 33 § 3 k.k. lub w art. 53 § 1 k.k. dyrektyw wymiaru kary, zarzut odwoławczy powinien dotyczyć rażącej niewspółmierności kary (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 marca 2016 r., II AKa 112/15, LEX nr 2050841). Zaistnienie przesłanki rażącej niewspółmierności kary zachodzi wyłącznie wtedy, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 grudnia 2015 r., II AKa 206/15, LEX nr 1962890). Nie chodzi przy tym o każdą różnicę, ale o taką, którą można uznać za „rażącą”. W przedmiotowej sprawie takie okoliczności nie zachodzą. Niewątpliwie sąd orzekając w wyroku łącznym nie może wyeliminować z rozstrzygnięcia wymierzonej wcześniej skazanemu kary grzywny, stąd w przypadku połączenia kar tego rodzaju, zobowiązany jest wydać orzeczenie co do łącznej kary grzywny. Orzeczone przez Sąd I instancji kary grzywny wymierzone zostały z zastosowaniem zasady niemal pełnej absorpcji, zaś ustalenie wysokości jednej stawki dziennej na kwotę zbliżoną do minimalnej wysokości stawki dziennej nie może być rozpatrywane w kategorii rażąco niewspółmiernego rozstrzygnięcia. Z pewnością taka kara grzywny nie jawi się jako kara rażąco niesprawiedliwa czy drastyczna dla ogółu społeczeństwa. Sąd odwoławczy podziela również rozważania sądu meriti co do wymierzonej mu w pkt 3 zaskarżonego wyroku kary łącznej. Słusznie Sąd wskazuje, iż okoliczność podjęcia współpracy z organami ścigania nie może mieć wpływu na wymiar orzekanej kary łącznej, S. N. nie powinien być z tego powodu podwójnie premiowany. Podnoszenie takiego zarzutu jest niezasadne zwłaszcza w świetle możliwości orzeczenia wobec S. N. przy połączeniu kar z punktu 3 zaskarżonego wyroku nawet w wymiarze do 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy, na skutek apelacji wniesionej przez S. N. (1) zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1 k.p.k. w sposób opisany powyżej. Natomiast nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji skazanego, w pozostałym zakresie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok jako słuszny i trafny.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. O. kwotę 120 złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej S. N. (1) z urzędu w niniejszym postępowaniu.

Na podstawie art. 642 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił S. N. (1) od zapłaty poniesionych w postępowaniu odwoławczym wydatków obciążając nimi Skarb Państwa.